

دانلود مقاله بررسی ساختمان ، عملکرد و نقش میکروRNAها در آپوتوز و تشخیص، کنترل ، درمان و پیشگیری سرطان

[جهت مشاهده دانلود مقاله بررسی ساختمان ، عملکرد و نقش میکروRNAها در آپوتوز و تشخیص، کنترل ، درمان و پیشگیری سرطان به پایین همین صفحه مراجعه نمایید](#)

تعداد صفحات : 10 صفحه

برای دریافت اینجا کلیک کنید

فرمت WORD قابل ویرایش

چکیده

از زمان کشف اولین مولکول میکروRNA تا به امروز حدود ۲۰ سال میگذرد و تحقیقات در این زمینه رشد قابل ملاحظه ای داشته است. میکروRNAها مولکول های کوچکی هستند که در فرآیندهای فیزیولوژیک ، پاتولوژیک ، رگزایی ، آپوتوز و سرطان نقش کلیدی دارند. این مولکول ها ۱۸-۲۵ نوکلئوتید طول داشته و حفاظت شده هستند که از طریق مهار ترجمه یا القاء تجزیه mRNA مکانیسم خود را اعمال میکنند. میکروRNAها میتوانند به عنوان انکوژن یا مهارکننده تومور ایفای نقش کنند. افزایش بیان میکروRNAها آپوتوز و کاهش آنها سرطان را در پی دارد. امروزه از میکروRNAها به عنوان زیست مارکرهایی برای تشخیص و درمان سرطان با هدف جلوگیری از مراحل سخت درمانی در بیماران سرطانی استفاده میشود. در این مقاله مروری بپوژن میکروRNAها و نقش آنها در آپوتوز و تشخیص ، کنترل ، درمان و پیشگیری سرطان بررسی میشود.

کلمات کلیدی: میکروRNA ، آپوتوز ، سرطان ، درمان ، بیان

مقدمه

کشف میکروRNAها در دهه ۱۹۰۰ منجر به انقلابی عظیم در تحقیقات زیستی شد (رینهارت و همکاران، ۲۰۰۰) اما با گذشت حدود ۲۰ سال از این کشف تاریخی ، مکانیسم تنظیم ژنی این مولکول های کوچک همچنان بصورت سوالی اساسی مطرح میباشد (گایر و همکاران، ۲۰۱۰) تا به امروز بیشتر از ۱۶۰۰ مقاله چاپ شده است که محورهای اصلی تحقیقات بالینی و مولکولی را پوشش میدهد و نقش این مولکول های ارزشمند در تنظیم بیان ژن غیرقابل انکار است (لیم و همکاران، ۲۰۰۵) یک مولکول میکروRNA میتواند به تنهایی با اتصال به ناحیه ترجمه نشدنی'ص ۱ مانع از ترجمه صدها مولکول mRNA شود (بیک و همکاران، ۲۰۰۸) مطالعات بیوانفورماتیک بیان کردند که میکروRNAها یک سوم ژنوم انسانی را کنترل میکنند و تقریباً در تمام پروسه های زیستی دخیل هستند همچنین سبب القاء تکثیر، آپوتوز، ارگانزایی و خیلی موارد دیگر

میشوند (لوپس و همکاران، ۲۰۰۵) از سوی دیگر چنانچه فعالیت آپوپتوزی کاهش پیدا کند سلول به سمت سرطانی شدن پیش میرود (محمودی و همکاران، ۲۰۱۰).

میکروRNAها مولکولهای ۱۸-۲۵ نوکلئوتیدی هستند (ریان و همکاران، ۲۰۰۹). این مولکول های باعث مهار ترجمه mRNAها و یا القاء تجزیه آن ها از طریق اتصال به ناحیه ترجمه نشدنی ۳' میگردند (کانلپولو و همکاران، ۲۰۰۸). بخشی از پردازش میکروRNAها در هسته و مابقی آن در سیتوپلاسم انجام میشود (وو و همکاران، ۲۰۱۰). میکروRNAها براساس نقشی که در روند ایجاد سرطان دارند به دو گروه تقسیم میشوند. چنانچه در ایجاد و پیشرفت تومور نقش داشته باشند انکومیر ۳ و اگر نقش مهاری تومور داشته باشند ساپرسورمیر ۴ خوانده میشوند (اسکیولا، ۲۰۰۶). هرگونه تغییر در سطح میکروRNA میتواند منجر به تومورزایی یا سرطان شود (کومار و همکاران، ۲۰۰۷). ژن های میکروRNAها میتوانند درون ژن های کد کننده پروتئین ۵ یا در بین ژنهای باشند که میکروRNAهای بین ژنی خود در چهار مکان اینترونی ۷، اگزونی ۸، ۳'-UTR و ۵'-UTR میتوانند قرار بگیرند (وی و همکاران، ۲۰۰۸). قابل ذکر است که اکثر میکروRNAهای انسانی شناخته شده در نواحی مرتبط با سرطان قرار دارند (کالین و همکاران، ۲۰۰۴).

در سال ۱۹۹۳ اولین مولکول میکروRNA به نام Lin-4 در *Caenorhabditis elegans* شناسایی شد. در سال ۲۰۰۱ با کشف نمونه دیگری در همین گونه به نام Let-7 موفق شدند نقش این مولکول را به عنوان تنظیم کننده زیستی اعلام کنند (رینهارت و همکاران، ۲۰۰۰). در سال ۲۰۰۱ تنها ۵ مقاله در مورد میکروRNAها به چاپ رسید و تا سال ۲۰۰۸ در پایگاه داده های PubMed حدود ۲۵۰۰ مقاله چاپ شد. مطالعات اخیر ارتباط میکروRNAها را در تشخیص، کنترل و درمان سرطان اعلام کرده اند که منجر به چاپ مقالات زیادی در این رابطه شده است (گایر و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین قابل ذکر است که استفاده از میکروRNA به عنوان زیست مارکر در بیماریهای انسانی هنوز در مراحل اولیه میباشد (نوری دلویی، ۱۳۹۰). هدف از این مقاله پیشنهادی برای محققین برای استفاده وسیع از میکروRNAها در تشخیص، کنترل، درمان و پیشگیری سرطان میباشد و همچنین این مقاله ساختمان و عملکرد میکروRNAها و نقش آنها در آپوپتوز و سرطان را بررسی میکند.

تاریخچه میکروRNAها

در سال ۱۹۹۳ اولین میکروRNA در کرم نماتود *Caenorhabditis elegans* شناسایی شد. ژن این میکروRNA به نام Lin-4 گزارش شد که از طریق اتصال ناکامل به ناحیه ۳'-UTR موجب مهار ترجمه میشود (آفن و همکاران، ۲۰۰۰). تا سال ۲۰۰۱ تنها ۵ مقاله در مورد میکروRNAها چاپ شد که یکی از این مقالات که توسط راکان ۱۰ و همکارانش منتشر شده بود میکروRNA دیگری را به نام Let-7 در همان کرم شناسایی و نقش آنرا به عنوان تنظیم کننده زیستی اعلام کردند (بوسی و گروشا، ۲۰۰۸). تا سال ۲۰۰۸ حدود ۲۵۰۰ مقاله منتشر شد که فقط ۱۵۰۰ مقاله مربوط به سال ۲۰۰۸ بود و این مطالعات همولوگ هایی از Let-7 را در جانوران دیگر مثل مگس سرکه، موش و انسان کشف کردند که گویای حفاظت شده بودن Let-7 از کرم نماتود تا پستانداران بود (چو، ۲۰۱۰). همچنین مطالعات دیگر بیان کردند که میکروRNAها در اکثر پروسه های سلولی از قبیل رشد نمو، آپوپتوز، ارگانزایی، ترشح انسولین، خون سازی و خیلی موارد دیگر دخالت دارند (سیلوستر و همکاران، ۲۰۰۷). بررسی ارتباط میکروRNA با سرطان در سال های اخیر (۲۰۰۸) تا (۲۰۱۴) سبب رشد سریع مقالات در این زمینه شده است (نوری دلویی، ۱۳۹۰).

میکروRNAها

میکروRNAها زیرگروه بزرگی از خانواده RNAهای غیر کد کننده ۱۸-۲۵ نوکلئوتیدی هستند (ریان و همکاران، ۲۰۰۹) که بیان ژن را پس از رونویسی از طریق القاء تجزیه یا مهار ترجمه mRNA از طریق مکانیسم RNAi (۱۱)

القاء میکنند (نگرینی و همکاران، 2009). RNAi نوعی مکانیسم خاموش کننده پس از رونویسی میباشد که با اتصال جزئی میکروRNA به ناحیه 'UTR-ص در mRNA هدف سبب مهار ترجمه یا تجزیه آن میشود. بطور مثال میکروRNA، نوکلئوتیدی حاصل از Lin-4 در C.elegans با اتصال به 'UTR-ص Lin-14 سبب مهار ترجمه میشود (روکو و شومون، 2011).

چیدمان ژن های میکروRNA بر روی کروموزوم

اکثر ژن های میکروRNAها بصورت خوشه ای ۱۲ بر روی کروموزوم ها قرار گرفته اند. تا به امروز تحقیقات زیادی بیان کرده اند که خوشه های گوناگونی بر روی کروموزوم های مختلف وجود دارند. برخی از این خوشه ها بصورت چند سیسترونی هستند و در موارد دیگر پس از پردازش از روی چندین میکروRNA تنها یک رونوشت اولیه تهیه میشود که به چندین میکروRNA تبدیل میگردد (میشل و همکاران، 2008). مطالعات دیگری انجام شده است که که ژن های میکروRNA را در دوگروه بین ژنی ۱۲ و درون ژنی ۱۴ تقسیم میکنند و گروه دوم خود به چهار زیرگروه تقسیم میشوند (وانگ و همکاران، 2010). (جدول و نمودار ۱)

پایداری میکروRNAها

آزمایشات زیادی نشان داده است که برخلاف mRNAها، میکروRNAها در دمای اتاق و همچنین در چرخه های پیاپی انجماد-ذوب ۱۵ میتوانند پایدار بمانند (میشل و همکاران، 2008). فرضیه های گوناگونی برای بیان این پایداری میکروRNAها مطرح شده است که اولین آنها پایداری میکروRNAها را به خاطر طول کوچک آنها میداند. در اوایل فرض براین بود که میکروRNAها با طول ۲۰ نوکلئوتید میتوانند تجزیه نشوند (گایر و همکاران، 2010). میثائیل ۱۶ و همکارانش با طراحی آزمایش های گوناگون نشان دادند که این موضوع صحیح نمیباشد زیرا اضافه کردن میکروRNAهای سنتز شده یا خالص شده به پلاسما سبب القاء تجزیه آنها میگردد. علاوه براین آریو ۱۷ و همکارانش بیان کردند که مهار فعالیت RNAاز ۱۸ قبل از اضافه کردن میکروRNAهای خالص شده سبب مهار تجزیه آنها میشود (بارتل، 2004). از اینرو طول کوچک میکروRNAها نمیتواند عامل پایداری آنها باشد (سیلوستر و همکاران، 2007). بنابراین علت پایداری میکروRNAها هنوز یک سوال باقی مانده و نیازمند تحقیقات بیشتری است.

جدول ۱- طبقه بندی ژن های میکروRNA براساس موقعیت قرارگیری در ژنوم (نوری دلویی و وندرجب پور، ۱۳۹۰)

ردیف نام گروه نام زیرگروه

۱ میکروRNAهای بین ژنی -

۲ میکروRNAهای درون ژنی میکروRNAهای اینترونی

میکروRNAهای اگزونی

میکروRNAهای ناحیه 3'UTR

میکروRNAهای ناحیه 5'UTR

درصد

۴۶،۵

۴۴

نمودار-۱ موقعیت قرارگیری ژن های میکروRNA بر روی ژنوم. (نوري دلوثی و وندرجب پور، ۱۳۹۰)

پردازش و تولید (Biogenesis میکروRNAها

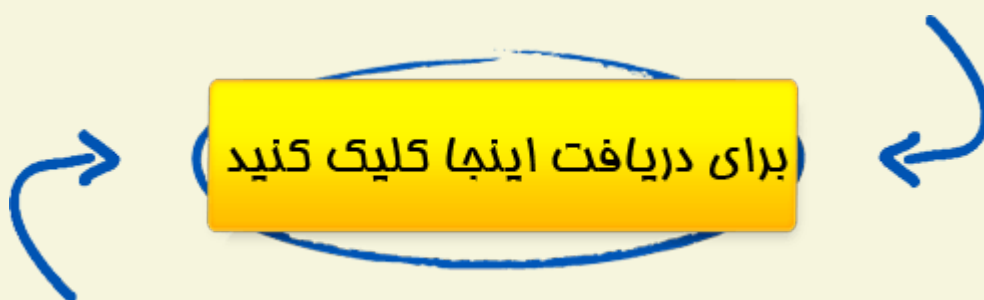
فرآیند پردازش میکروRNAها طی ۵ مرحله شکل میگیرد که بخشی از آن در هسته و مابقی در سیتوپلاسم انجام میشود (کیم، ۲۰۰۵).

مراحل عبارتند از:

آنزیم RNA پلیمراز I یا II در هسته رشته میکروRNA اولیه ۱۹ با طولی حدود هزار نوکلئوتید را تولید میکنند (والادی و همکاران، ۲۰۰۷). رشته مذکور ساختار ساقه و حلقه با دم پلی A و کلاهک ۵' دارد (نوري دلوثی، ۱۳۸۴) معمولا در Pri-miRNA هایی که ناحیه رونویسی بزرگی دارند، رونویسی به کمک RNA پلیمراز II انجام میشود (والادی و همکاران، ۲۰۰۷). این دسته معمولا میکروRNAهای اینترونی هستند که پروموتور، عناصر تنظیمی و ژنی را که در آن قرار دارند بصورت یک رونوشت تولید میکنند (کای و همکاران، ۲۰۰۴).

Drosha دو نسخه Pri-miRNA حاصله را پردازش میکند تا با خروج نواحی اینترونی آن یک میکروRNA پیش ساز اولیه ۲۰ حاصل گردد (کیم، ۲۰۰۵). Pre-miRNA طولی حدود ۶۰-۱۱۰ نوکلئوتید و ساختار ساقه و حلقه با دم پلی A و کلاهک ۵' دارد (کیم، ۲۰۰۵). کمپلکس آنزیمی شامل یک RNA پلیمراز III برش دهنده RNA دو رشته ای غیر وابسته به مسیر (Drosha) و پروتئین متصل شونده به RNA دو رشته ای DGCR8/Pasha قابل ذکر است که نواحی mitron حاصل از نواحی اینترونی هستند که تشکیل ساختار ساقه و حلقه میدهند و در مسیری جانبی پردازش میشوند که نیازی به استفاده از مسیر پردازشی مذکور ندارد (می و همکاران، ۲۰۱۲).

مرحله سوم با انتقال Pre-miRNAها از هسته به سیتوپلاسم با کمک فاکتور صادر کننده هسته ای ۲۲ و فاکتور کمکی وابسته به انتقال دهنده نوکلئوتیدی/ سیتوپلاسمی ۲۳ صورت میگیرد (میرندا و همکاران، ۲۰۰۶). انتقال Pre-miRNA به سیتوپلاسم RanGTP به RanGDP تبدیل شده که سبب رهاسازی Pre-miRNA در سیتوپلاسم میشود (وو و همکاران، ۲۰۱۰).

مقالات مرتبط

- [دانلود مقاله میکروگرن شیوه ای جدید در پرورش سبزی های تازه در خانه](#)
- [دانلود مقاله فرایند انتقال از کشاورزی راجع به پاندار و عوامل موثر بر آن](#)
- [دانلود مقاله تفاوت بین کشاورزی پاندار و ارگانیک](#)

از این سایت ها نیز دیدن نمایید

- [ترنس لاین، مرجع مقالات تخصصی فارسی ایران](#)

- گت پیر ، منع مقالات انگلیسی و فارسی
- دانش رسان ، بیش از 1.5 میلیون مقاله فارسی